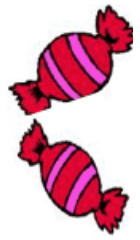

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

זמני השבת	הד"נ	מוצש"ק
ירושלים	16:34	17:45
חיפה	16:40	17:45
תל אביב	16:50	17:47

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש בראשית <> כ"ז תשרי התשע"ג <> גליון מספר 51 <> שנה שניה <>

וקצה ומחשבה "משל הפלא והחוס"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

שנה נפלאה לפנינו, כך פתח המורה את השעור הראשון לאחר חפשות ספוח ושמחת תורה. בפרשת בראשית הזהיר הקב"ה את האדם לבל יאכל מעץ הדעת, והאדם נכשל ואכל, ובשל כך גרש מגן עדן. צריכים אנו להבין, מדוע נאסר על האדם לאכול מעץ הדעת דוקא, ומכל שאר העצים שבגן היה מתר לו לאכול? שמעו את המשל הבא: "אמר ר' תנחום, יש כלבים שיודעים לדאג לפרנסתם בחכמה? הכלב הולך ויושב בשוק ועושה את עצמו כאלו מתנמנם, ופאשר האופה רואה שהכלב מנמנם אין הוא חושש מפניו. ברגע זה, קם הכלב ומפיל את כל הכפרות על הקרקע ובעוד שהאופה מקבצם חזרה, הכלב גונב אחד מהלחמים ובורח". ומדוע הכלב שומט את כל הכפרות, שיקח אחד מהם? אם הכלב היה לוקח כפר אחת מבלי להפיל את כל הכפרות לא היה במעשיו חכמה מרובה, לשם מה עשה את עצמו כמתנמנם? אלא, הוא רצה לחזר ולקחת עוד כפרות בעתיד, ואם יגש לגנוב כפר אחת, האופה יקום עליו, וישמר מפניו בפעם הבאה. לכן הוא גונב ומרגיע את האופה. הכלב הופך את כל דיוכו הלחמים, ומיד נזעק האופה על פרנסתו. מגרש את הכלב הבורח בזריזות, וחש מנצח. כי בסופרו את כפרות הלחם, הוא רואה שרק כפר אחת לקח הכלב, וזה לא נורא. הרגשה זו מרגיעה אותו, והוא אינו נשמר מהכלב כראוי. וכך חוזר הכלב כל פעם על מעשיו. "ויצו ה' אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו..". מדוע? ללמד את האדם שעליו להשמר, להזהר, לפקח עינים ולהתבונן על מעשיו. אם הפל מתר ואין גבולות, יצרינו של האדם עלולים להביאו למעשים רעים וקשים.

הנה, שבנו ללמודים לאחר שמחת החגים, אך עלינו להזכר שייצר הרע הנמשל ל"כלב", חכם גדול הוא, ומנסה להכשילנו בכל מיני חכמות. לא נאפשר לו לבלבל אותנו, ונשמר מלפל ברשתו. בואו ונחזק אחד את השני, ויחד נוכל להתגבר עליו ולקיים את מצות ה' בשמחה ובהשתדלות אמיתית. בהצלחה.

ח"ך בריא גשום ומברך.
להתראות בשבוע הבא בעלון פרשת נח, יונתן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החִיזָה בַּפֶּרֶשֶׁה

כמה נהרות היו בגן עדן ומהם שמותם?
 מה משתף לתורה ולגן עדן?
 על איזה יום בבריאה נאמר פעמים כי טוב?
 מה שם האח של קין והבל?
 איזה יום בבריאה זכה לציון "טוב מאד"?

בְּשֵׁלֵי הַפֶּרֶשֶׁה

בַּפֶּרֶשֶׁה מְסַפֵּר אֵיךְ נִבְרָא הָעוֹלָם. בְּכֹל יוֹם בְּרָא ה' יסוד אחר, כמו: אור וחשך; שמים, יבשה וים. צמחים ועצים, שמש, ירח וכוכבים, בעלי חיים. ביום הששי נברא האדם ואשתו. ביום השביעי נח ה' ממלאכתו, וכך נבראה השבת, לשבתה מעבודה ולמנוחת האדם והאדמה. גם על הרצח הראשון מספר בפרשה: קין רצח את הבל אחיו, ונענש על כך בנודים ובנשיאת אות קין על מצחו לכל חייו. לאחר הספור הזה מתארת התורה את שושלת הדורות, מאדם ועד נח.

הִדְרָה וְהַמְדָרָה

"שלשה שמות נקראו לו לאדם"
 שלשה שמות נקראו לו לאדם, אחד שקוראים לו אביו ואמו, ואחד שקוראים לו בני אדם, ואחד שקונה הוא לעצמו. טוב מכלן מה שקונה הוא לעצמו. (מדרש תנחומא). למדו אותנו חכמים במשנה במסכת אבות: "רבי שמעון אומר: שלשה כותרים הם: פתור תורה וכתור כהנה וכתור מלכות. וכתור שם טוב עולה על גביהן". אדם יכל להיות חשוב כמלך, חשוב כתלמיד חכם, אך האדם החשוב ביותר הוא זה שיש לו שם טוב. וכיצד נקנה לעצמנו שם טוב? נלמד להתנהג בנימוס, בשמחה, נכבד כל אדם, נסיע לכל מי שצריך עזרה, והחשוב ביותר, נתרחק מכל דבר רע, שחס ושלום עלול להשפיע עלינו, ושבגללו ידבק פתם על שמנו הטוב.

ספור וְלֵאמֹר הַשֶּׁבֶת

יונתן התבונן בשדותיו הנותנים יבול בעין יפה. שדות החטה, שיחי העגבניות האדמדמות, ושיחי התיירס המלבלב. והודה לה' על ההצלחה בפעשה ידיו. אך מה רואות עיניו? להקת עגורים התקרבה לעברו. רק לא זה! להקה עלולה להשמיד עמל של שנה שלמה! הוא צעק ונפגף בידי, אך זה הועיל רק קצת. יונתן נכנס ל"מלחמה" של ממש, ואחרי מאמץ ממשך הצליח להבריח את הלהקה. למחרת הופיעו העגורים והחלו לאכל בכל פה. נסה יונתן להבריחם, וגם הפעם בהצלחה חלקית בלבד. היבולים עמדו בסכנה ממשית. לאחר כמה ימים כאלה יונתן הציב מלכודות רבות, ונסה לכבד את העגורים. לא היה זה פשוט, אך נסיון של שנים רבות נתן את אותותיו. המוני עגורים נלכדו בידו. לפתע שם לב למשהו משונה. בין העגורים האפרים הרבים שהיו לכודים, גלה חסידה לבנה אחת. החסידה הבינה מה צפוי לה, והחלה להתחנן על נפשה: "אדון נכבד, הרי רק חסידה אני! האם אינך יודע שחסידות לא גורמות נזקים לשדות? אני לא אוכלת שום דבר! וגם אם נקרתי קצת באיזה קלח תירס או שנים, בגלל זה נגזר דיני למות? האם אני עוף מזיק? זה לא הוגן!" אך יונתן לא התרשם מדבריה. "מדוע היית שם והתחברת לעגורים המזיקים? אם התחברת לעגורים, גם למדת ממעשיהם, ונקרת בתיירס ובירקות שלי ביחד אתם! אזי לרשע ואוי לשכנו! מי שצדיק צריך להתחבר לחברים מתאימים, אך מי שמסתובב עם חברים קלוקלים, אל יתפלא אם יענש ביחד אתם!" ספור זה הוא כמו בן משל. מי שצדיק צריך למצוא לו את חבריו המתאימים, אך מי שמסתובב עם חברים קלוקלים אל יתפלא אם ילמד ממעשיהם, ויום אחד גם יענש ביחד אתם. (עפ"י משלי איזופוס)

הַפְתָּח הַשְּׁבִיעִי

"אדם שאינו מכיר את ערכו כיצד יוכל להעריך את זולתו?"
 [ר' יעקב יוסף מפולנאה]